

## Ensimmäinen Vappu

Ensimmäinen oikea Vappuni tuli vuonna 1966. Olin löytänyt hienon tytön daamikseni. Aaton juhlien jälkeen yöbussissa minulta pääsi pieni yskös. Teekkarien määritelmän mukaan yrjö ilman makkarankuoria ei ole mikään yrjö. Se on yskös. Silloin teekkarilakit annettiin vanhalla Polilla vasta vappuaamuna kello kuusi. Eipä siinä jäänyt paljoa aikaa nukkumiseen saatikka sosiaaliseen toimintaan.

No, tiemme erosivat. Tyttö taisi pelästyä pahemman kerran. Paljon myöhemmin tapasin tämän hienon leidin, silloin jo rouvan. Kysyin, että sitä ysköstäkö sinä pelästyit. Mitä ysköstä? Hän ei muistanut koko tapausta. Huh huh, mikä helpotus!

Sittemmin on vierähtänyt monta Vappua. Vaikka olen asuskellut yli 25 vuotta Pernjässä, en ole koskaan päässyt kokemaan paikallista Vappua. Nyt tuli jäätyä kotosalle, koska opiskelijaporukkamme vakiopaikka on remontissa.

Ensimmäisen Perniön Vappuni aamu valkeni sateisena, mikä ei meillä ole ollenkaan poikkeuksellista. Oli sentään lämpöasteita. Aika monena Vappuna on tullut rântää vaakasuoraan. Kevät ja kesä ovat Suomessa lyhyitä mutta onneksi vähälumisia. Ei muuta kuin lippaa silmille.

Vappu on alun perin vanha pakanallinen juhla. Kirkko omi sen, kun Baijerissa 700-luvulla elänyt nunna Walburg julistettiin nimipäivänään pyhimykseksi. Parisataa vuotta sitten Vapusta kehkeytyi täällä Pohjolassa maan toivojen, ylioppilaiden rieha. Juhlinta oli alusta alkaen rempseää.

Työväen vappu on vähän uudempaa keksintöä. Se periytyy Amerikasta, jossa 1800-luvulla toukokuun ensimmäisenä päivänä uusittiin työntekijöiden työ sopimukset. Sosialistinen internationaali nimesi sitten vapun yleiseksi mielenosoituspäiväksi. Vappua ei kannata sekoittaa Työn päivään (Labour Day), jota vietetään monissa maissa ihan muuna päivänä.

Paikallisen Vapun järjestää Perniön kotiseutuyhdistys. Ohjelmalehtisen lopussa todetaan ylevästi, että Wappuaamu-tilaisuutta vietetään seurojentalon vappuaamujen muistoksi, perniöläisyyden, sen musiikkiperinteen ja erityisesti kevään kunniaksi. Seurojentalosta en ole nähnyt kuin kuvia. Mäellä sijainnut komea pytinki paloi ennen tänne muuttoani.

Sade näyttää taukoavan. Enää tulee vain kevyttä tihkua, mutta kylmää on. Museonmäen lähistön parkkipaikat ovat jo lähes täyttyneet. Soittajat odottelevat vilusta väristen. Esiintyjille on varattu pieni telta. Mikkiä ja buffettipöytää viritellään. Väki hytisee talvivaatteissaan, ja vain harvalla on valkolakki.

Vappujuhlista anniskelulakia venytellään. Ihmisillä on kuohujuomaa mukanaan, ja muovipikareita kohotellaan kursailematta. Juhlijoiden kasvoilta huokuu huolettomuus. Onko se luottamusta tulevaisuuteen?

Minullakin on samppanjapullo ja pikarit repussani. Katselen ympärilleni. Kenelläkään ei ole lasia kädessään. Seurueeni pyörittelee päitään. Älä nyt ihmeessä. Kädetkin kalisevat niin, ettei juoma pysyisi lasissa.

Ollakseen pieni kyläjuhla jo käsiohjelma yllättää tyylikkyydellään ja värikkyydellään. Nuhraantunut Suomen lippu luvataan korvata ensi vuonna uudella. Yhteislaulut onnistuvat hyvin, koska lehtiseen on painettu sanat. Laulu ja soitto alkavatkin vähitellen lämmittää mieltä ja virkistää verenkiertoa. Etenkin Laulusiskojen lumoava liverrys!

Että tällainen oli ensimmäinen Perniön Vappuni. Ei varmaan viimeinen.